

Warunkiem objęcia roli przewodniej jest nie tylko siła materialna, ale również idee, jakimi dane państwo się kieruje, poglądy na szerszą kwestyj, umożliwiające zrozumienie z innymi, gotowość do współpracy z innymi państwami. Rosja bynajmniej nie rozporządza wszystkimi atutami. Prawda jest, iż posiada ona potężną armię. Ta siła może jednak wywoływać również obawy. Militarne potęgą W. Brytanii nigdzie obaw przed jej hegemonią nie wywołuje. W. Brytania jako potęga morską z natury rzeczy wywołuje wśród państw europ. mniejsze obawy o mocność, niż Rosja, będąca wielką potęgą kontynentalną. Przed obecną wojną nie rozwiązane zagadnienia wewnętrzne, a przede wszystkim bezrobocie skłaniały W. Brytanię do izolowania się od Europy. Dziś jest rzeczą oczywistą, że niema powrotu do dawnych stosunków w W. Brytanii. Chodzi o to, by jej wewnętrzna rekonstrukcja socjalna W. Brytanii znalazła swój odpowiednik w jej polityce zagr. Nie jest jeszcze zapóźno. Rząd bryt. miał wszystko uznać włoski rząd Boniniego, od bałkańskich monarchów uzyskać zobowiązanie, że nie powrócą do swych krajów bez swobodnie wyrażonej woli ludności, zwiększył wreszcie dostawy dla bałkańskich monarchów. Przed rządem bryt. otwiera się możliwość współdziałania w odbyciu się nieuniknionej rewolucji socjalnej w Europie drogą liberalną i demokratyczną. Jeśli bryt. polityka zagr. będzie również demokratyczna, jak polityka wewnętrzna, również dbała o równouprawnienie narodów, jako równouprawnienie jednostek, w takim razie niebezpieczeństwo przewrotu w Europie przy nasyceniu ulegnie zmniejszeniu, a wideki objęcia przez W. Brytanię roli przywódcy na kontynencie europ. znacznie się poprawią.